

ឧទាហរណ៍នៃការជ្រៀតជ្រែកពីបរទេស

នេះគឺជាឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃការជ្រៀតជ្រែកពីបរទេសដែលជួបប្រទះដោយសហគមន៍ជនជាតិភាគតិច។
ឧទាហរណ៍ទាំងនេះផ្អែកលើបទពិសោធន៍ដែលសហគមន៍ជនជាតិបានចែករំលែកជាមួយក្រសួងសម្រាប់សហគមន៍ជនជាតិ (the Ministry for Ethnic Communities)។

នៅក្នុងឧទាហរណ៍ទាំងនេះ "រដ្ឋបរទេស"

មានន័យថា**ប្រទេសណាមួយក្រៅអំពីប្រទេសនូវីលសេឡង់**។

ពាក្យនេះត្រូវបានប្រើដើម្បីសំដៅទៅលើប្រទេសដែលនៅក្រៅប្រទេសនូវីលសេឡង់។

ឧទាហរណ៍ទី១

សមាជិកសហគមន៍តែងតែចង់ធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ ដើម្បីជួបមិត្តភក្តិ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ សម្រាប់បញ្ហានេះ ពួកគេប្រហែលជាត្រូវប្រើសេវាក្នុងស្ថល។ សេវាកម្មទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ដោយស្ថានទូត ឬស្ថានកុងស៊ុលរបស់ប្រទេសមួយជូនដល់ពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនដែលរស់នៅបរទេស ហើយដែលរួមមានការចេញលិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋាការ ឯកសារធ្វើដំណើរ និងដោះស្រាយបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ផ្សេងទៀត។

សមាជិកនៃសហគមន៍ជនជាតិភាគតិចនៅប្រទេសនូវីលសេឡង់ត្រូវបានប្រាប់ដោយបុគ្គលិកកុងស៊ុលថាពួកគេនឹងមិនទទួលបានការបន្តលិខិតឆ្លងដែន ឬទិដ្ឋាការទេ ប្រសិនបើពួកគេចូលរួមភ្ជាប់ជាមួយក្រុម ឬមនុស្សនៅក្នុងប្រទេសនូវីលសេឡង់ដែលរឹតតែប្រសើរឡើង។ នេះធ្វើឱ្យសហគមន៍មានអារម្មណ៍ថាមិនអាចបញ្ចេញទស្សនៈរបស់ពួកគេ និងយាយីជាមួយមនុស្សជាក់លាក់ខ្លះ គ្នា ឬចូលរួមជាក្រុម។ ការរឹតបន្តឹងទាំងនេះធ្វើឱ្យសហគមន៍នៅនូវីលសេឡង់ មានអារម្មណ៍ថាជាប់គាំង និងបានគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋបរទេស។ នៅពេលដែលមនុស្សមិនអាចធ្វើដំណើរទៅជួបគ្រួសារ និង មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ នេះមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់គ្រួសារ និងសុខុមាលភាពរបស់ពួកគេ។

ឧទាហរណ៍ទី២

នៅក្នុងសហគមន៍មួយ

កន្លែងសំរាប់គោរពបូជាត្រូវបានកំណត់គោលដៅដោយការជ្រៀតជ្រែកពីបរទេស។

សមាជិកថ្មីម្នាក់ដែលហាក់ដូចជាអ្នកគោរពសាសនាខ្លាំងខ្លា

បានចូលរួមយ៉ាងខ្លាំងក្នុងសកម្មភាពសាសនារបស់សហគមន៍។ ពួកគេចាប់

ផ្អែមនិយាយច្រើនអំពីនិយោបាយ

ហើយប្រាប់ប្រជាជនឱ្យគាំទ្ររដ្ឋាភិបាលប្រទេសដើមរបស់ពួកគេ។

ពួកគេចង់ឱ្យមានការទេសនាដែលនិយាយអំពីនិយោបាយ។

សមាជិកថ្មីនោះក៏បានព្យាយាមបញ្ឈប់មនុស្សមិនឱ្យរិះគន់រដ្ឋបរទេសដែរ។

ពួកគេត្រូវបានរដ្ឋបរទេសស្នើឱ្យធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ។

សមាជិកសហគមន៍ដែលបានរិះគន់រដ្ឋបរទេស នៅពេលដែលសមាជិកថ្មីមានវត្តមាននោះ

បានទទួលការគំរាមកំហែងអនាមិកតាមរយៈសារជាអក្សរ និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម។

ហេតុការណ៍នេះមិនបានកើតឡើងមុនពេលសមាជិកថ្មីមកដល់នោះទេ។

សហគមន៍សង្ស័យថាសមាជិកថ្មីកំពុងរាយការណ៍ត្រឡប់ទៅរដ្ឋបរទេសវិញ។

ពួកគេមើលឃើញថាបញ្ហាទាំងនេះចាប់ផ្តើមកើតឡើងបន្ទាប់ពីសមាជិកថ្មីនោះបានចូលរួម

នឹងព្យាយាមធ្វើឱ្យប្រជាជនគាំទ្ររដ្ឋបរទេស។

ស្ថានភាពនេះបានធ្វើឱ្យមនុស្សមានអារម្មណ៍ថាមិនមានសុវត្ថិភាព

និងមិនទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។

ស្ថានភាពនេះបានធ្វើឱ្យមានការពិបាកសម្រាប់សហគមន៍ក្នុងការជួបជុំគ្នា

ហើយផ្ដោតលើជំនឿរបស់ពួកគេនៅកន្លែងគោរពបូជានេះ។

ឧទាហរណ៍ទី៣

នៅក្នុងសហគមន៍មួយ

មនុស្សបានកត់សម្គាល់អាកប្បកិរិយាគួរឱ្យសង្ស័យពីសមាជិកសហគមន៍របស់ពួកគេម្នាក់។

បុគ្គលនេះហាក់ដូចជាតែងតែសួរអំពីទស្សនៈនយោបាយ

និងសកម្មភាពរបស់មនុស្សផ្សេងទៀតនៅក្នុងសហគមន៍។

សហគមន៍បានរកឃើញថាបុគ្គលនេះត្រូវបានរដ្ឋបរទេសស្នើឱ្យរាយការណ៍ទៅស្ថានទូតរបស់ពួកគេ

នៅក្នុងប្រទេសនូវវេលសេឡង់អំពីមនុស្សដែលរិះគន់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសដើមរបស់ពួកគេ។

សមាជិកសហគមន៍មួយចំនួនដែលបាននិយាយជាមួយបុគ្គលនេះ

និងរិះគន់រដ្ឋបរទេសមានបញ្ហាដែលមិននឹកស្មានដល់ ដូចជាបញ្ហាទិដ្ឋភាព

និងការសាកសួរនៅអាកាសយានដ្ឋាននៅពេលពួកគេទៅដល់ប្រទេសដើមរបស់ពួកគេ។

នេះមិនធ្លាប់កើតឡើងចំពោះពួកគេពីមុនមកទេ។

ពួកគេគិតថាបញ្ហាទាំងនេះបានកើតឡើងដោយសារតែការសន្ទនារបស់ពួកគេជាមួយសមាជិក

សហគមន៍នោះ ត្រូវបានរាយការណ៍ទៅស្ថានទូត។ នេះធ្វើឱ្យមនុស្សក្នុងសហគមន៍ភ័យខ្លាច

និងមិនទុកចិត្តគ្នា ដូច្នេះហើយពួកគេឈប់បញ្ចេញមតិពិតបន្តទៅទៀត។

ឧទាហរណ៍ទី៤

សកម្មជនម្នាក់ដែលរិះគន់ប្រទេសដើមរបស់ពួកគេត្រូវបានអាជ្ញាធរធ្វើបាបពេលពួកគេត្រឡប់ទៅប្រទេសនោះ។ សហគមន៍នៅនូវវេលាសេដ្ឋកិច្ចបានពុំអំពើរឿងនេះ ហើយមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីអ្វីដែលកើតឡើងចំពោះអ្នកដែលពួកគេស្គាល់នោះ។

ប៉ុន្មានខែក្រោយមក នៅប្រទេសនូវវេលាសេដ្ឋកិច្ច សមាជិកសហគមន៍ម្នាក់បានទទួលសារគំរាមកំហែង ព្រមានពួកគេឱ្យប្រុងប្រយ័ត្ន ប្រសិនបើពួកគេធ្វើដំណើរទៅក្រៅប្រទេស។ ពួកគេបាននិយាយលើកឡើង អំពីការព្រួយបារម្ភអំពីសិទ្ធិមនុស្សនៅក្នុងប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ កាលដែលពួកគេកំពុងនៅប្រទេសនូវវេលាសេដ្ឋកិច្ច។ ឥឡូវនេះ ពួកគេព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីការទៅលេងគ្រួសាររបស់ពួកគេ នឹងឈប់រស់នៅនៅក្នុងប្រទេសណាដែលអាចនឹងចាត់វិធានការតាមដិកាចាប់ខ្លួនពី រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសដើមរបស់ពួកគេ។

មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលមកពីប្រទេសដើមរបស់ពួកគេបានទៅសួរសុខទុក្ខគ្រួសាររបស់ពួកគេនៅក្នុង ប្រទេសនោះ ហើយឥឡូវនេះក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេបានស្នើសុំឱ្យពួកគេឈប់និយាយអំពីសិទ្ធិមនុស្សនៅក្នុង ប្រទេសនូវវេលាសេដ្ឋកិច្ច។ សមាជនៈបានធ្វើឱ្យសមាជិកសហគមន៍ឈប់ទាក់ទងជាមួយគ្រួសារពួកគេ ដោយសារពួកគេបារម្ភពីសុវត្ថិភាពគ្រួសារពួកគេ។ ពួកគេក៏ព្រួយបារម្ភអំពីសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន និងសេរីភាពនៃការនិយាយនៅក្នុងប្រទេសនូវវេលាសេដ្ឋកិច្ចផងដែរ។

ឧទាហរណ៍ទី៥

សមាជិកសហគមន៍ដែលតែងតែរិះគន់រដ្ឋបរទេសជាសាធារណៈនៅលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមបាន ជួបប្រទះការជ្រៀតជ្រែកពី បរទេស។ ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដូចជាអាសយដ្ឋាន លេខទូរស័ព្ទ និងអ៊ីមែលរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាត់តាម អ៊ីនធឺណិត នេះហៅថា doxing (ដំណើរការនៃការស្វែងរក និងបោះពុម្ពផ្សាយឯកជន ឬកំណត់អត្តសញ្ញាណព័ត៌មានអំពីបុគ្គលជាក់លាក់ណាមួយនៅលើអ៊ីនធឺណិត ដែលជាធម្មតាមានចេតនាព្យាបាទ)។ មនុស្សដែលធ្វើការផ្សាយព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននោះ (doxing) ត្រូវរដ្ឋបរទេសស្នើឱ្យធ្វើបែបនេះ ។ សមាជិកសហគមន៍បានទទួលការហៅទូរស័ព្ទ និងសារគំរាមកំហែង។ គណនីបណ្តាញសង្គមរបស់ពួកគេក៏ទទួលបានការបញ្ចេញមតិមិនសមរម្យជាច្រើនផងដែរ។ សមាជិកសហគមន៍មានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច និងគ្មានសុវត្ថិភាព។

ក្រោយមកពួកគេបានរកឃើញថា ការផ្សាយព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួន (the doxing) ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រជាជនក្នុងប្រទេស នូវវេលាសេដ្ឋកិច្ច ដែលកំពុងធ្វើការឱ្យរដ្ឋបរទេស។ សមាជិកសហគមន៍ត្រូវបានគេធ្វើការផ្សាយព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីបំភ័យ (was doxed to scare) ដើម្បីបន្លាចពួកគេ ហើយដើម្បីឱ្យពួកគេនឹងឈប់រិះគន់រដ្ឋបរទេសជាសាធារណៈនៅលើបណ្តាញសង្គម។ ពួកគេឈប់បញ្ចេញទស្សនៈរបស់ពួកគេនៅលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម ហើយឈប់និយាយបញ្ចេញមតិដោយស្មោះត្រង់ទៀតផង។